

lerselskaber og kreditinstitutter pådrager sig som følge af renteændringer og ændringer i aktie- og valutakurser m.v. Direktivet indeholder dermed også kapitalkrav til afledte finansielle instrumenter.

Kapitalkravsdirektivet supplerer direktiverne om solvens, konsolidering, egenkapital og store engagementer. Kapitalkravene til markedsrisici kommer til at gælde såvel fondsmæglerselskaber som kreditinstitutter. Samtidig vil de gældende solvensregler for kreditinstitutter også komme til at gælde for fondsmæglerselskaber. Kapitaldækningsregler m.v. vil for at skabe ensartede konkurrencemæssige forhold stort set blive ens for de to typer af institutter.

Direktivet skal som nævnt ses på baggrund af banksamordningsdirektiverne og investeringsservicedirektivet, der giver mulighed for på grundlag af én tilladelse i et EU-land at tilbyde finansielle tjenesteydelser, herunder investeringsservice på tværs af grænserne i Den Europæiske Union og lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, og som dermed blandt andet kræver harmonisering af kapitaldækningsreglerne.

6.3. BCCI-direktivet

Beslutningen om at udarbejde dette direktiv skyldes erfaringerne indvundet i forbindelse med lukningen af den internationale bankkoncern Bank of Credit and Commerce International (BCCI) i 1991. Denne bank var karakteriseret ved en meget uoverskuelig koncernstruktur, der vanskeliggjorde tilsynet med banken.

Direktivets formål er at styrke tilsynet med bl.a. fondsmæglerselskaber, der indgår snævre forbindelser med andre virksomheder eller personer, også hvis disse forbindelser sker på tværs af landegrænser.

Erfaringerne fra de senere år viser, at når en finansiell virksomhed indgår i snævre forbindelser, enten ejermæssigt eller på anden måde, opstår der særlige risici, hvilket kan umuliggøre et effektivt tilsyn med den finansielle virksomhed.

Der er derfor behov for at kunne vurdere sådanne snævre forbindelser til andre virksomheder eller personer, såvel ved oprettelsen af fondsmæglerselskabet som siden hen som led i det løbende tilsyn.

Direktivet indeholder endvidere regler om skærpeelse af revisorernes indberetningspligt til Finanstilsynet og om lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt i visse situationer. Disse regler gennemføres i lov om banker og sparekasser m.v., hvortil dette lovforslag henviser.

BCCI-direktivet søges gennemført på tilsvarende vis i den øvrige finansielle tilsynslovgivning, jf. de

lovforslag herom, som Erhvervsministeren fremsætter i folketingssamlingen 1995/96.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Indledende bestemmelser

Til § 1

Direktivets begreb »investeringsservice« er i lovforslaget erstattet af »tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel«. Dette er gjort, for at bringe overensstemmelse mellem det samtidig med dette forslag fremsatte forslag til lov om værdipapirhandel m.v. og det foreliggende forslag.

Ved implementering af investeringsservicedirektivet udvides antallet af selskaber under tilsyn.

Lovens anvendelsesområde, som angivet i stk. 1, omfatter dels børs-mæglerselskaber, der reguleres i den gældende lov om Københavns Fondsbørs, dels personligt drevne virksomheder og selskaber, der i dag i kraft af et næringsbrev i henhold til næringslovens § 22 driver vekselervirksomhed.

Det foreslås derfor også at ændre næringslovens § 22, fordi begrebet fondsmæglervirksomhed, som det er defineret i forslagets § 1, omfatter en del af den virksomhed, som vekselere hidtil har drevet.

De virksomheder, som bliver omfattet af lovens anvendelsesområde, er fondsmæglerselskaber, der driver fondsmæglervirksomhed ved at tilbyde tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel over for tredjemand på erhvervmæssigt grundlag (investeringsservice).

De i stk. 1 nævnte tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel er de tjenesteydelser, der er angivet i forslagets bilag 1, afsnit A, det vil sige modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer, udførelse af sådanne ordrer, forretninger for egen regning, skønsmæssig porteføljepleje og afgivelse af afsætningsgaranti, når de udføres i forbindelse med de instrumenter, som er nævnt i bilag 1, afsnit B. Ud over direktivets anvendelsesområde omfatter bilag 1 til lovforslaget også tjenesteydelser i forbindelse med råvareinstrumenter, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant.

Tilladelse til at beskæftige sig med råvareinstrumenter gives således med hjemmel i dansk ret, men er ikke omfattet af investeringsservicedirektivet og dermed heller ikke af det »europæiske pas«.

Afsnit B indeholder foruden råvareinstrumenter følgende instrumenter: værdipapirer, investeringsforeningsandele, pengemarkedsinstrumenter, finansielle futures, FRA-kontrakter, rente- og valutawaps m.v. Fondsmæglerselskaber kan udføre gen-